

Kar so oddajale tvoje roké,
zdaj se jim spet tisočero povrača;
glej, za zdravilo bo sladka pijača,
ki ti uteši vse zdanje gorjé.

„Oj ti preljubi, žlahtni gospod,
vi ne poznate še krajev tod . . .
Da bi si vino shranil, jaz kleti

nimam; in glejte, če bi si vzeti
hotel in vžiti ta sladki sad —
čudno se zdelo vam bo — bi bil tat . . .“

R. Peterlin-Petruška:

Na Ševčenkovi gomili.

Praznik je danes, Veliki Šmaren,
glasno zvonovi zvonijo,
v cerkev narod hiti blagodaren,
da se pokloni pred Devo Marijo.

Jaz pa sem k tebi, učitelj predragi,
prišel po dolgi božji poti;
z Dnjeptra, iz gajev, od stepe tvoj blagi
pozdrav mi šumi veter nasproti.

Kje so časi nekdanje slave,
časi ukrajinske svetle prostosti,
kje so kazakov drzne postave,
kje so glasovi brezmejne radosti?

Spe v večnem snu že smeli kazaki,
spe za Umanjo že hajdamaki —
nad njihovim kobzarjem šumi kalina,
ne veseli se več Ukrajina.